

[Rager.]

vej, paa Hjørnet af Grækenlandsgade og Parmagade stødte en Lastbil og en Gartnerbil sammen, Poul Reumert kørte i Grøften i Karlslunde, Landsretssagfører Lund Andersen og hans Broder blev kvæstet ved Bilulykke. Maa jeg spørge: Er dette ikke ogsaa Beviser paa, med hvilken Ansvarløshed der køres, endogsaa af Personer, hvem man skulde tiltro mere Fornemmelse og Indtryk af det Ansvar, der paahviler dem, at de, naar de ved, hvor glat Føret er, saa begiver sig ud under Forhold som disse?

Det ærede Medlem Hr. Fornæs har i Anledning af mine Bemærkninger fundet Grund til at gøre en Række Bemærkninger, hvori han er kommet med forskellige Meddelelser om Spiritusforbruget i Almindelighed hos Bilister, hos Gaagængere og hos Cyklister; alt dette har efter min Mening mindre Interesse over for den ene Kendsgerning, at Spiritusforbruget sammen med andre Ting nedsætter Reaktionshastigheden og som Følge deraf ikke bør tillades. Naar det ærede Medlem Hr. Fornæs samtidig mente, at Vognstyrere paa elektriske Sporvogne derfor kommer ind under de samme Betingelser, vil jeg sige, at der er meget stor Forskel. Bilisten skal baade passe sin Vejretning og meget andet, hvorimod Vognstyreren har sin Vogn paa Sporet og derfor ikke har Brug for nær den samme hurtige Reaktionssevne i alle Retninger som Bilisten.

Jeg gjorde endvidere i min første Tale nogle Bemærkninger om Flæskeordningen, og dem vilde jeg gerne have udviklet lidt nærmere, men hvis Formanden siger, at min Taletid er udløbet ... (*Anden Næstformand* [Ulrich]: Ja!), saa er der vel ikke noget at gøre ved det.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Larsen: Det ærede Medlem Hr. Rager forsøgte paa ny at sværte de upolitiske Lytterforeninger og gjorde det efter sin egen Mening saa godt, at det var umuligt at vaske dem rene. Jeg tror slet ikke, det ærede Medlem skulde fortsætte her. Jeg tror, at det ærede Medlem stod sig meget, meget bedre ved at standse denne Diskussion for sit Vedkommende. Det ærede Medlem blander nemlig to Ting sammen her, som ikke har Spor af Relation til hinanden. Det, der skete i Handels- og Kontormedhjælperforbundet, var, at den højtærede Handels-

minister havde Ordet og benyttede Ordet til at udtale, at han vilde anbefale, at man støttede den socialdemokratiske Presse, at man støttede Socialdemokratiet og støttede den Fagforening, der her var Tale om. Nu siger det ærede Medlem Hr. Rager, at Ministeren aldeles ikke havde underskrevet nogen Erklæring. Det er jo aldeles ikke det, det drejer sig om. Det Forbund, som Ministeren var Gæst i, og hvori han talte, havde naturligvis underskrevet denne Erklæring, og Ministerens Pligt var da formodentlig som enhver anden Borgers Pligt at overholde en saadan Erklæring, at undlade at blande Politik ind i Radioen. Men det ærede Medlem vil nu have det ført over til, at en Diskussion efter Ingeniør Højgaards Tale ogsaa skulde være radiotransmitteret; og jeg sagde, at det havde jeg ikke det ringeste imod, jeg fandt, at det kunde have været rimeligt. Men de to Ting kan overhovedet ikke sammenstilles. Naar det ærede Medlem gør dette, er det naturligvis med det Formaal at kaste Smuds paa de upolitiske Lytterforeninger. Og hvorfor gør det ærede Medlem det? Jeg stiller det ærede Medlem dette Spørgsmaal. Er det da Meningen, at man skal melde sig ind i Arbejdernes Radioklub? Er det Meningen, at det ærede Medlem nu ud fra sit Standpunkt hellere vil anbefale, at Lytterne skal støtte den Partipolitik, der drives af Arbejdernes Radioklub?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Der blev rejst et Spørgsmaal her vedrørende selve Radioens Afgørelse i denne Sag. Disse Forhandlinger inden for Radioen har jo ellers ikke nogen offentlig Karakter, men naar Spørgsmaalet stilles saa direkte, er jeg dog foranlediget til at sige en bestemt Ting, som maaske ikke er alle bekendt. Den Henvendelse, som Statsradiofonien fik fra vedkommende Forening, og som var Grundlaget for Transmissionen, indeholdt intet om Diskussion, og Titelen paa det paagældende Foredrag, som blev foreslaaet fra vedkommende Forening, lød noget i Retning af: „Nye Veje for Danmark“. (*Afbrydelse*: „Danmark paa Skillevejen“). „Danmark paa Skillevejen“, af en bekendt Tekniker, og enhver vil erkende, at ingen i Statsradiofonien kunde om et Foredrag i Handels- og Kontoristforeningen af en meget bekendt Ingeniør og Tekniker om „Danmark paa Skillevejen“, hvortil der ingen Diskussion var angivet i Anmodningen, drømme om, at det skulde